

Sygn. akt IV U 446/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 września 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **I. W. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia (...)

o świadczenie rehabilitacyjne

I oddała odwołanie;

II zasądza od I. W. (1) na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

I. W. (1) odwołała się od decyzji znak (...). W uzasadnieniu odwołania podała m.in., że od 8 miesięcy jest na zwolnieniu lekarskim z tytułu chorób układu kostnego i zmian zwyrodnieniowych, a w związku z tym bardzo silnymi bólami kręgosłupa. Bóle te nie pozwalają jej normalnie funkcjonować, nie może pracować, skupić się i wykonywać podstawowych czynności. Lekarstwa przeciwbólowe zaburzają proces myślenia, widzenia oraz koordynacji. Stanowisko ZUS jest czynnikiem niejasnych dla niej praktyk stosowanych przez ten organ a nie wynikiem jej faktycznego stanu zdrowia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł uzasadniając to m.in. tym, że lekarz orzecznik ZUS nie stwierdził niezdolności do pracy oraz brak okoliczności uzasadniających uprawnienie do świadczenia rehabilitacyjnego.

Sąd ustalił:

I. W. (1) w dniu (...) złożyła wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną ogólnym stanem zdrowia. Była niezdolna do pracy z powodu choroby od (...). Okres zasiłkowy zakończył się z dniem (...)W okresie od (...)ubezpieczona leczona była w związku z ostrym zapaleniem zatok przynosowych(J01), padaczki(G40), innych zespołów bólu głowy(G44), bólu głowy (R51), zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa (M47), biegunki i zapalenia żołądkowo- jelitowego o prawdopodobnie zakaźnym pochodzeniu(A09), bólu głowy(R51).

Lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu (...) ustalił, że I. W. (2) nie jest niezdolna do pracy; brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Komisja Lekarska Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dniu (...) ustaliła, że I. W. nie jest niezdolna do pracy; brak okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego.

Decyzją z (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego od (...). Od decyzji tej ubezpieczona odwołała się.

Dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z (...)

orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z (...)

decyzja organu rentowego z (...)

- w aktach ZUS - w załączeniu.

Biegły sądowy specjalista neurolog rozpoznał u ubezpieczonej :

- 1) Zaburzenia depresyjno - lękowe w obserwacji
- 2) Zmianę naczyniopochodną płata potylicznego prawego w badaniu TK głowy z marca 2013r. - bez manifestacji klinicznej
- 3) Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z dyskopatią L4 - L5 i objawowym przykręgosłupowym zespołem bólowym
- 4) Dławica piersiowa. Arytmia w wywiadzie

i orzekł, że była ona zdolna do pracy od dnia (...)

Dowód: opinia pierwotna - k.70-71

opinia uzupełniająca - k. 110

Biegli sądowi specjaliści psycholog i psychiatra rozpoznali u I. W. (1):

- zaburzenia adaptacyjne,

- napięciowe bóle głowy,

i orzekli, że w dniu (...) była zdolna do pracy

Dowód: opinia pierwotna - k. 90

opinia uzupełniająca - k. 132

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 18 ust 1 i 2 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity Dz. U. z 2010r. Nr 77 poz. 512 z p.zm), świadczenie rehabilitacyjne przysługuje ubezpieczonemu, który po wyczerpaniu zasiłku chorobowego jest nadal niezdolny do pracy, a dalsze leczenie lub rehabilitacja lecznicza rokują odzyskanie zdolności do pracy. Świadczenie rehabilitacyjne przysługuje przez okres niezbędny do przywrócenia zdolności do pracy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Bezsporne w sprawie było, że powódka była niezdolna do pracy z powodu choroby od (...). i że z dniem (...) zakończył się okres zasiłkowy.

Sporne pozostawało, czy z dniem (...). powódka powróciła do zdrowia i czy odzyskała zdolność do pracy.

Wszyscy lekarze badający powódkę - w sumie 7 lekarzy (lekarz orzecznik ZUS, trzech członków komisji lekarskiej ZUS, biegli sądowi: neurolog, psycholog i psychiatra) zgodnie orzekło, iż powódka z dniem (...) była zdolna do pracy.

Powódka wniosła zastrzeżenia do opinii wszystkich biegłych. W opiniach uzupełniających biegli szczegółowo odnieśli się do zastrzeżeń powódki wykazując całkowitą ich bezzasadność.

Biegły neurolog podkreślił w obu opiniach, iż badaniem przedmiotowym nie stwierdzono uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności nie stwierdzono : niedowładów, obecności objawów patologicznych i niezborności, R. - obecności zespołu korzeniowego ani też istotnego upośledzenia sprawności ruchowej. Stwierdzone przez biegłych psychologa i psychiatrę zaburzenia adaptacyjne, mogą nasilać dolegliwości subiektywne.

Natomiast biegli psycholog i psychiatra podkreślili, iż prezentowane przez powódkę dolegliwości są głównie pochodną jej stylu reagowania w sytuacjach trudnych jak i trudnej sytuacji życiowej m.in. wcześniejsza utrata pracy, pogorszenie się sytuacji finansowej, dolegliwości bólowe głowy. Powódka nie spostrzegła tych dolegliwości jako istotnych, nie podjęła leczenia psychiatrycznego ani psychoterapii. Miernie nasilone objawy nerwicowe ograniczają ale nie upośledzają w stopniu istotnym orzeczniczo jej funkcjonowania w sytuacjach społecznych. Odczucie powódki co do potrzeby uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy od sierpnia do grudnia 2013r. jest odczuciem wybitnie subiektywnym i niepodlegającym logicznej argumentacji. Zaświadczenie o stanie zdrowia z (...) zawierające zapis o współistniejącym schorzeniu - depresji nie zawiera uzasadnienia rozpoznania czy opisanie objawów.

Sąd w całości dał wiarę opiniom wszystkich biegłych albowiem są pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Powódka nie wykazała zaś, iż opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Każdy ma prawo do oceny stanu swojego zdrowia. Zawsze będzie to jednak subiektywna, niemerytoryczna ocena, nie mająca żadnego wpływu na taką ocenę dokonaną przez wysoko wykwalifikowanych specjalistów - biegłych sądowych.

Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe powódki zgłoszone w pismach procesowych z (...)albowiem nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Rozpoznając odwołanie Sąd związany był treścią zaskarżonej decyzji oraz zakresem odwołania, a więc stan zdrowia powódki od (...)Wyniki badań rentgenowskich z (...)dotyczyły stanu zdrowia powódki w tym dniu, a nie w dniu wydania zaskarżonej decyzji - nie istniały w dniu (...)

Opinia traumatologa nie wniosła by do sprawy niczego, co nie wynikało z opinii biegłych neurologa, psychologa i psychiatry.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalono odwołanie.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc, zaś ich wysokość w § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (tekst jednolity Dz. U z 2013r. poz. 490)

Powódka przegrała sprawę, a organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie żądał zasądzenia od powódki kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 120 zł.

Powódka nie wniosła o nieobciążania jej tymi kosztami ani nie wykazała, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.